ANUL VIII.—No. 2327 EDIȚIA A TREIA VINERI 29 SEPTEMBRIE 1895

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREÎ LUNÎ
și se plătesc tot-d'auna înainte:
În Bucureștî la Casa administrațieî
În Județe și Streinătate prin mandate poștale

Un an în Țară 30 Leî;	în Streinătate	50 Leî
Șase lunî . 15 „	„	25 „
Treî lunî . . 8 „	„	13 „

Un număr în streinătate 30 banî

MANUSCRIPTELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești Române de cuiŭ streîn în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
În Bucureștî și Județe se primesc numaî la Administrație
În Streinătate, direct la administrație și la toate oficiele de publicitate

Anunciurî la pag. IV	. . .	0,30 b. linia
„ „ „ III	. . .	2,— leî „
„ „ „ II	. . .	3,— „ „

Inserțiele și Reclamele 3 leî rîndul.

Un număr vechiŭ 30 Banî

ADMINISTRAȚIA
PASAG. BĂNCEÎ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
PASAG. BĂNCEÎ NAȚIONALE CASELE KARAGEORGEVICI

Prelungirea crizeî

Presa oficioasa

In țara românească nu a existat și nu există nicî astă-zi o presă oficioasă care, prin atitudinea sa demnă și leală, să impue respect chiar cetitorilor carî îi sunt adversarî.

Această presă, așa zisă oficioasă, se compune din un număr oare care de reptile veninoase carî își aruncă balele asupra organelor opoziționiste, îndată ce aceste denunță o crimă, o hoție saŭ chiar un abuz comis de subalternii regimuluî.

Aceste reptile cred că rolul lor, datoria lor constă într'o absolută negare a tutulor mișeliilor, pătlogăriilor, crimelor asupra cărora guvernul, apărat de ele, a aruncat bine-făcătoarea mușama.

Priveliștea ce ne oferă, maî ales de cîte-va lunî încoace, partidul conservator nu este decît rezultatul atitudineî servile a acestor reptile, căcî nu se maî poate tăgădui că acest partid este astă-zi în plină discompunere.

***

Cînd organele opozițieî aŭ denunțat asasinarea unor țăranî în județul Dorohoiŭ, generalul Lahovary și Alex. Marghiloman s'aŭ grăbit să arunce mușamaua junimisto-conservatoare asupra asasinilor; pentru ce? — fiind că doui militarî protejațî de junimistul Const. Stroicî eraŭ autorii acelor treî asasinate.— Care a fost atitudinea reptilelor față cu aceste crime? Fără cea maî mică cercetare le-aŭ negat într'un mod absolut, aŭ insultat în modul cel maî trivial pe ziariștii denunțătorî, și ne-aŭ asurzit cu strigătele lor de bucurie în ziua cînd ambiî asasinî aŭ fost înaintațî și decorațî.

Când *Adevĕrul* a dus o violentă campanie contra furăturilor luî Nicolaide (atuncî prefect de Putna) mușamagiul ramolit de la interne, pentru ochiî lumeî, a trimis o anchetă, compusă din doî inspectorî, unul administrativ și cel-lalt financiar, care a constatat toate hoțiile denunțate de acest ziar. Raportul a rĕmas îngropat într'unul din dulapurile arhiveî, dar s'a cerut demisia hoțuluî de prefect.— Care a fost atitudinea reptilelor față cu aceste potlogăriî? Ele aŭ negat totul, aŭ insultat surugiește pe întreaga redacție a *Adevĕruluî*, aŭ mințit cu știință și nerușinare asigurând că imaculatul Nicolaide și-a dat demisia din cauza sănătățiî sale zdruncinate, și la urma urmeî aŭ aruncat o sfidare opinieî publice revoltată de țipetele lor de bucurie în ziua când murdarul pungaș putnean a fost înaintat inspector administrativ.

Când întreaga presă independentă a denunțat hoțiile comise în direcția penitenciarelor, inconscientul șef al coloneluluî Capșa a numit un inspector administrativ care, de la începutul ancheteî, a rĕmas îngrozit de furăturile descoperite. Atuncî inspectorul prin un raport a cerut ministruluî de interne ca să mijlocească pe lîngă colegul sĕu de la finance pentru delegarea unuî inspector financiar cu care să continue cercetările și să se încheie procese-verbale asupra constatărilor ce se vor face. — Ancheta a arătat în raportul sĕu și în procesele verbale încheiate de ambiî inspectorî toate furăturile săvîrșite de fostul director al penitenciarelor. Fățarnicul vulpoiŭ de la Golășeî aștepta plecarea în congediŭ a luî Alex. Pencovicî — unul din inspectorî — pentru a trimite dosarul slugarniculuî jude instructor N. Vlădescu, care, cu o rușinoasă ignoranță și cu o vădită rea credință, absolvă pe catonul colonel Capșa și acuză pe Alex. Pencovicî, fără a'l fi ascultat, de falșificare în actele publice. Dacă N. Vlădescu ar fi un magistrat conscient de datoriile sale iar nu o slugă plecată ordinelor venite de sus, trebuia imediat să fi cerut darea în judecată a ambilor inspectorî, căcî amândoî iscăliseră procesele verbale și prin urmare amândoî falșificaseră acte publice.

Nu a făcut'o pentru că nu avea ordin, dar, în întreaga sa ordonanță, acest servil magistrat nu pomenește de inspectorul financiar I. Constantinescu care lucrase cu Alex. Pencovicî.—Care a fost atitudinea reptilelor față de spălarea unuî hoț și de acuzarea neîntemeiată aruncată unuî fucționar care, în lunga sa carieră, a dat probe de corectitudine și de cea maî mare cinste? Aŭ tăcut ca peștiî, și aŭ lăsat pe prostituata de la culte, care ținea interimatul ministeruluî justițieî, să publice un comunicat în *Monitorul Oficial* calomniator și insultător pentru Alex. Pencovicî.

***

Iată pretinsele serviciî pe carî le aduc reptilele — multe din ele întreținute din banii contribuabililor — guvernelor pe carî, în loc de a le sluji, le compromit.

Presa așa zisă oficioasă are o mare parte de răspundere față cu rușinoasa cădere a partiduluî conservator.

Ferește-mĕ, Doamne! de prietenî, căcî de dușmanî mĕ voiŭ feri eŭ singur.

Alex. V. Beldimanŭ.

Manevre regale

Am citit cu mare surprindere în unele gazete romîne următorul titlu: *Manevrele regale*. Și m'am întrebat cu uimire ca ce să fie acest titlu și ca ce să însemneze el?

Manevre regale?! Pînă astă-zî știam că era vorba de manevrele armateî romîne, precum și în străinătate armatele sînt desemnate cu numele naționalitățeî căreia aparțin, dar nicî odată și nicăerî nu sînt puse sub ștampila regală.

Și, de ce «Manevre regale»? Oare aceste manevre sînt executate de către rege, saŭ de către armată? Oare planul manevrelor a fost întocmit de rege, saŭ de statul-major? Oare armata este proprietatea regeluî, este o aglomerațiune întreținută din solda suveranuluî, saŭ este o armată națională compusă pe principiul obligativitățeî serviciuluî militar?

In nicî un caz titlul acelor gazete extrem de dinastice nu este justificat și el dovedește numaî o extremă platidudine și o nemărginită poftă de a măguli pe rege.

Dacă sub acel nenorocit și nesărat titlu nu s'ar fi povestit mișcările armateî noastre, am fi crezut, de o cam-dată, că e vorba de, cu totul alte manevre, că ar fi vorba, adică, de manoperile luî Carol I în politică, de șuruburile pe carî le învîrtește cu prilejul crizeî ministeriale și de chipul dibaciŭ în care va scoate cele opt portofoliî din încurcătură. Dar nu, nu era vorba de asemenea meșteșugurî, și de aceea ne-am întrebat cu mirare: de unde și pînă unde maî eși și asta?

Prea împing departe uniî politicianî platitudinea și lingușitoria către rege. Oare nu sînt suficiente toate cele l'alte laude? Oare nu-î ajung suveranuluî nostru toate tămîelile, toate înălțările la cer, toate discursurile slugarnice pe carî i le vîră sub nas cățelușiî carî se gudură prin prejurul palatuluî? Acuma era de absolută nevoe ca să se regalizeze și armata pe care lingușitoriî o transformă, de bună voie, într'o ceată de mercenarî regeștî?

Slugărnicia trebuie să aibă și ea un capăt căcî într'alt-fel revoltă. Să se mulțămească lacheiî cu tot ce aŭ făcut pînă acuma, căcî regele—dacă nu este un mare ingrat—nu poate uita pe aleșiî săî.

Dragoș

PANA CAND?...

Am atras de atîtea orî băgarea de seamă a guvernuluî asupra celor ce se petrec pe granița despre Austro-Ungaria dar toate aŭ fost în zadar. Nepăsarea criminală și indolența și nerușinarea conducătorilor noștri nu maî cunosc limite.

De atîtea orî am spus miniștrilor: „Băgațî de seamă că ne facem de rîsul streinilor, băgațî de seamă că soldațiî noștri sînt tratațî drept slugî ale soldaților de dincolo; băgațî de seamă că ne-am creat o stare de inferioritate din care nu voim să ieșim nicî în ruptul capuluî.

La toate aceste strigăte ale noastre guvernul a rămas surd, căcî guvernul romîn se interesează de orî-ce afară numaî de demnitatea țăreî acesteia.

Zilele trecute am asistat la o rușinoasă scenă. Un întreg pichet de soldațî romînî a fost arestat de către finanțiî ungurî, și aŭ fost arestațî pe cînd eraŭ cu armele în mîinî și pe cînd eraŭ maî numeroșî. Acuma ni se raportează că soldațiî ungurî aŭ împușcat pe doî locuitorî din județul Fălticenî iar pe un al treilea l'aŭ ridicat și l'aŭ arestat dincolo.

Pînă cînd, domnilor guvernanțî, pînă cînd? Pînă cînd vețî sta nepăsătorî și vețî privi liniștițî cum unguriî ne aresteazâ soldațiî și ne împușcă locuitoriî, pînă cînd vețî primi ca unguriî să 'șî bată joc de noî și să ne umilească la orî-ce ocazie?

Oare tot n'a venit vremea ca să vă interesațî și de graniță? Oare tot nu este momentul ca să înființațî și d-voastră un corp de finanțî saŭ de soldațî bine organizațî, capabilî să ție piept și contrabandiștilor și gendarmerieî ungureștî?

Fițî maî cu dor de țară, domnilor miniștri! Punețî maî multă inimă cînd e vorba de onoarea Romînieî și a romînilor!

Stop.

RUSIA SI BULGARIA

Chestia convertireî prințuluî Boris — Nemulțămire la Petersburg — Tocmeală saŭ prevenire?—Rusia așteaptă.

Știrea despre botezarea prințuluî Boris în religia ortodoxă nu s'a confirmat, —de și această eventualitate ajunsese a se considera un moment ca sigură chiar și în cercurile cele maî bine informate din Sofia,—atît de sigură, în cît se știa a se spune chiar și data la care această ceremonie avea să se întîmple. Aceasta nu poate însemna alt-ceva de cît că, de și se luase în adevăr hotărîrea de a se face acest pas considerat ca unul din cele maî importante pentru apropierea Bulgarieî de Rusia, totușî în ultimul moment s'a renunțat la dînsul.

Cum și de ce? în privința aceasta comentariile autorizate tac de o cam-dată.

Nemulțămire la Petersburg

Orî-cum, această revenire la alte sentimente a produs o rea impresiune la Petersburg.

Semi-oficiosul *Petersburgskia Viedomosti* înregistrînd desmințirea știreî despre convertirea presumtivuluî moștenitor al coroaneî bulgare, zice:

Nu încape îndoială că prințul Ferdinand șovăiește, de și știe prea bine că un ast-fel de pas ar fi aprobat atît în Bulgaria cît și în Rusia. In Rusia s'ar vedea aci un bun început pentru trecerea de la vorbe la fapte, iar în Bulgaria s'ar începe a se considera familia princiară ca o dinastie națională.

Cine se împotrivește

Ziarul rusesc continuă apoî spunînd că, după informațiile sale sigure, *princesa Maria Luiza, soția prințuluî Ferdinand e acea care se împotrivește din toate puterile la convertirea fiuluî eî la religia ortodoxă.*

Această șovăire însă trebuie să aibă un sfîrșit; e timpul suprem, — zice oficiosul din Petersburg,— ca prințul Ferdinand să lămurească situația, pentru ca să se știe odată dacă, da saŭ nu, deputația bulgară a fost trimisă în adevăr pentru a încerca o apropiere serioasă de Rusia liberatoare, ale căreî simpatiî aŭ rămas neschimbate pentru Bulgaria și care nu cere de la dînsa alt-ceva decît sinceritate.

Tocmeală saŭ prevenire?

Un alt ziar rusesc, *Herald*, ale căruî legăturî cu ministerul de externe al Rusieî sunt cunoscute, vorbește și el de chestia aceasta a convertiriî prințuluî Boris și se arată foarte indignat de chipul în care ea se tratează.

In cercurile din Petersburg, — spune acest ziar, — face o impresie foarte rea tocmeala asta ce pare a voi să se facă cu confesiunea prințuluî Boris.

Se zice că numaî în cazul cînd Rusia ar da asigurarea că dinastia Coburg va fi menținută pe tronul bulgar, numaî atuncî s'ar încuviința trecerea prințuluî Boris la religia ortodoxă.

Dar o ast-fel de asigurare nu se poate da; o convertire de bună-voie a prințuluî Boris ar fi cel maî puțin lucru prin care această dinastie ar trebui să-șî manifesteze sincera-î alipire de poporul bulgar.

Rusia așteaptă

Concluzia oficioșilor rușî este că, orcum se vor desvolta lucrurile în Bulgaria, Rusia nu crede nicî acum de cuviință să intervină într'un chip saŭ într'altul.

Ea va lăsa de-ocamdată ca lucrurile să-șî urmeze cursul lor; interesul eî nu este încă să-l grăbească.

Ceea-ce însemnează că acest interes poate să vină odată.

Vest.

DIN CARNET

Un vapor care dispare

Am cetit într'o gazetă din Capitală cum că un vapor al comerciantuluî Mendel a dispărut din șantierele de la Turnu-Severin.

Multe dispărițiî am văzut în viața mea; am auzit că aŭ dispărut hoțî de sub privigherea soldaților, aŭ dispărut banî din casieriile publice, aŭ perit mărfurî din antrepozitele accizelor bucureștene, chiar vestita Cloșcă cu puî a găsit mijlocul să sboare prin tavanul Muzeuluî; dar un vapor!?...

Da, un vapor, un vapor întreg, cu mașinele luî, cu roțile luî, cu coșurile și catarturile luî, a plecat din șantier, a pornit-o pe Dunăre, și a pierit, s'a evaporat. Acuma, unde e vaporul?

Agențiî Regieî monopolurilor săreî, tutunurilor, vapoarelor, șlepurilor și șantierelor, aleargă nebunî, aleargă în toate părțile, scotocesc prin porturî, caută prin insule, cercetează cerul și pămîntul, dar geaba: vaporul s'a subtilizat.

Alaltă-erî ducîndu-mă să asist la reprezentația celebruluî Delaunay și a celebreî d-șoare Benita, am văzut, cu multă surprindere, cum un ceasornic a dispărut dintr'o batistă și s'a aflat maî tîrziŭ într'o cutie pecetluită. Și m'am minunat.

Dar ce să fie dispariția ceasuluî față de evaporarea vaporuluî?!

Eŭ parcă așî crede că vre-un mare scamator, Donato, Cazeneuve orî Delaunay a fost pe la Turnu-Severin, a făcut pe dracu, aŭ hipnotizat vaporul și l'a șterpelit. Într'alt-fel nu 'mî pot închipui ce s'a întîmplat.

Uniî, adică opozanțiî, aŭ pomenit de neglijență, adică pretind că din cauza neglijențeî funcționarilor Regieî s'a întîmplat isprava. Eŭ unul mă îndoesc.

Neglijență cîtă poftițî, neglijență putea să fie cît de multă, dar pînă la dispariția unuî cogicogiamite vapor maî va!

Geaba, eŭ cred că tot spiritizmul e de vină!

Memphis

Aŭ dreptate amîndouî

Cît timp tovărășia junimisto-conservatoare era încă în ființă, totul se petrecea în familie și rufele murdare nu eraŭ spălate în public.

Azî cumetria s'a isprăvit și asistăm la darea la lumină a tutulor faptelor comise de ambiî foștî asociațî.

Așa *Țara* acuză pe D-nul Marghiloman că a intervenit în instrucțiunea afacereî din Galațî, scoțînd din urmărire pe D-niî Miclescu, Poenaru și Fotin, carî puteaŭ fi compromișî tot așa de bine ca și ceî osîndițî alaltăierî.

La această acuzare *Constituționalul* nu stă mult pe gîndurî și acuză la rîndul săŭ și el pe conservatorî și pe ziarele lor, că aŭ căutat să intimideze pe magistrațî, că i-aŭ insultat prin ziarele lor și că s'aŭ încercat să acopere potlogăriile săvîrșite la Galațî de amiciî lor politicî.

Ce trebue să credem, noî spectatorî imparțialî și neangajeațî în această ceartă? E imposibil a crede alt-ceva decît că și uniî și alțiî aŭ dreptate și că D-nul Marghiloman a căutat să facă presiune asupra judecătorilor ca să osîndească pe panamiștiî gălățenî, precum și conservatoriî aŭ căutat să facă acelaș lucru, cu ținta contrarie, de-a obține achitarea amicilor lor politicî.

Ils se valent! ar zice francezul în acest caz și de sigur aceasta este și opiniunea noastră, maî ales că dacă guvernanțiî de erî aŭ stat atîta timp împreună e tocmaî grație faptuluî că se potriveaŭ perfect în *imoralitatea lor politică*.

Și cum cearta de abia începe, sîntem sigurî că vom asista la o întreagă serie de destăinuirî și învinuirî reciproce carî ne vor edifica complect asupra acelora carî ne-aŭ guvernat timp de șapte anî de zile.

Numaî de nu s'or împăca! Ar fi regretabil să înceteze cearta tocmaî cînd a început *să fie frumos*.

Decî înainte, înainte, Domniî meî, nu vă jenațî de public și dați-vă complect arama pe față!

C. M.

Aî noștri

La un colț de stradă, am trecut erî pe lîngă doî oamenî. Firește vorbiaŭ despre criză, și fără să am intenția d'a asculta ce spun, am auzit pe unul din eî spunînd:

— Bine c'am scăpat de ciocoî, nene. Se săturase țara, — vorba ăluia... Să maî vie ș'aî noștri.

M'am uitat la el, și tocmaî ca Bridard din *Băutoarea de sînge*, de-odată tresăriî.

Unde maî văzusem mutra asta!

Nu ținu mult, și-mî aduseî aminte.

Era acu vr'o șapte anî. Tot așa, la un colț de stradă, trecînd surprinsesem o conversație tot cam așa, decît că vocea zicea atuncî:

— Bine că scăparăm nene, de colectiviștiî ăștia... Nu maî era chip... Să maî vie ș'aî noștri.

Eî bine, cel de-acu șapte anî și cel de ierî era unul și acelaș cetățean! E cetățeanul care în tot-dea-una *știe cu cine are să voteze.*

Un moment mă gîndeam să-l interviewez asupra situațieî. M'am răsgîndit însă, maî întîiŭ pentru că asta e treaba luî Cașolțeanu și apoî pentru că știam de maî nainte ce putea să-mî spuie: Guvernul care-o să vie o să aibă majoritate, fiind-că în tot-deauna majoritatea e cu *aî noștri*.

Rad.

A se vedea la rubrica Informațiunilor știrile privitoare la mersul crizeî ministeriale.

DEFILAREA DELA FLOREASCA

Inainte de defilare. Cîte-va incidente Defilarea corpuluî I. Defilarea corpuluî II Pățania prințuluî Ferdinand. Șarja cavalerieî.

Inainte de defilare

Lume foarte multă venise erî pe întinsul cîmp de la Floreasca pentru a putea asista la o defilare ne maî văzută de bucureștenî, la defilarea a două corpurî de armată și a divizieî independente de cavalerie, în total 35,000 de oamenî.

Printre azistențî aŭ fost toțî miniștriî cu soțiile lor, maî mulțî reprezintanțî aî puterilor străine, primarul Capitaleî, cîteva doamne, printre carî și d-na Take Ionescu, călare; apoî regina cu principesa Wilhelm de Hohenzollern în trăsură, principesa Maria și principesa de Saxa-Meiningen, sora împăratuluî Germanieî, călare, etc.

Din depărtare se vedeaŭ puncte negre carî mereŭ se mișcaŭ și se măreaŭ, înainte d'a se putea vedea dacă e artilerie, cavalerie saŭ infanterie. Cavaleria din depărtare arăta foarte frumos, cu stegulețele eî carî fîlfăiaŭ în aer.

Intreaga poliție a Capitaleî era concentrată acolo și bietul căpitan Solomonescu se tîra în dreapta și în stînga pentru a face ordine.

Cîte-va incidente

Intre cordonul polițieî și între ofițeriî de stat-major, pe locul unde urma să se facă defilarea, se plimbaŭ D-niî P. P. Carp, Henri Catargiu și senatorul Lămotescu. Cîțî-va gazetarî se apropie de acest grup, cînd iată și celebrul Crețu.

— Crețule, te-aî dus! Mîne pe vremea asta nu maî eștî inspector! îî spune un gazetar.

D. Carp se uită zîmbind spre grupul gazetarilor.

— Nu mă duc; o să maî staŭ douî-treî anî, căcî nu mă lasă conul Petrache.

D. Carp continuă să zîmbească.

— Coane Petrache,—îî zice Crețu,—nu ne lăsa!

Și D. Carp rîdea cu poftă.

***

D. N. Filipescu vorbea cu credinciosul săŭ polițaiŭ din Brăila. In acel moment trece pe lîngă el și D. Al. Marghiloman. Cum îl zărește, primarul nostru cu glas tare:

— Miclescu popa și Fotin nu sînt aicî?

***

In cursul defileuluî D. N. Filipescu s'a apropiat de D. P. P. Carp și aŭ vorbit împreună o oră întreagă.

— S'aŭ împăcatără! — strigaŭ polițiștiî cu bucurie.

Defilarea corpuluî I de armată

Inainte de a se începe defilarea, regele cu suita sa trece în revistă lungul șir al soldaților înșirațî pe două liniî de cîte patru chilometri. Trăsurile se țineaŭ mereŭ după suită.

— Ce jucărie frumoasă! — ziceaŭ maî mulțî azistențî.

Pe la orele două și un sfert se începe defilarea corpuluî I de armată în cap cu D. general Berendeî.

Diviziunea generaluluî Iarca: Această

diviziune a deschis coloana de defilare; impresia în general n'a fost prea bună, căci numai regimentele 26 şi 4 aŭ defilat în regulă.

Divizia generalului Carcaleţeanu a defilat tot aşa; regimentele 1 şi 19 s'aŭ distins mai mult.

O a treia divizie comandată de *D. general Algiu* a defilat relativ mai bine, în special regimentele 32 şi 23.

Apoi aŭ urmat geniul, sanitarii şi artileria cari aŭ obţinut admiraţia tuturora.

Divizia independentă de cavalerie: Cavaleria era aşteptată cu mai mult neastîmpăr de public. Din depărtare ea se arăta de o frumuseţe rară. Coloana a fost deschisă de regimentul de roşiori de sub comanda prinţului Ferdinand. Pe lîngă cea mai mare bună-voinţă nu se poate spune nimic bine despre acest regiment; rîndurile fiind cam lungi, soldaţii alergaŭ într'un trap dezordonat făcînd un nor imens de praf.

E de remarcat însă, că regimentul de călăraşi, toţi soldaţi cu schimbul, de sub comanda d-lui colonel Pontbriant, a fost foarte bine.

Defilarea a fost închisă de o baterie călăreaţă; toată lumea a rămas încîntată de defilarea acestei arme de elită.

Defilarea corpului II de armată

Corpul al doilea de armată a defilat mult mai bine de cît corpul I.

In divizia D-lui general Cruţescu s'aŭ distins foarte mult vînătorii prin ţinuta lor elegantă şi marşul lor reguîat şi cadenţat.

Regimentul de infanterie care a urmat după vînători a fost de asemeni foarte bine.

Regimentul 22 comandat de colonelul Comăneanu şi de principele Leopold de Hohenzollern a defilat perfect de bine. Cîţi-va ofiţeri din statul major, de lîngă rege, aŭ ţinut să strige *Ura*, cînd a trecut principele Leopold în capul regimentului săŭ.

Apoi a urmat regimentul 28 comandat de D. colonel Anghelescu.

Din divizia D-lui general Argintoianu aŭ defilat bine toate regimentele, în special artileria de sub comanda D-lui colonel Wartiadi, a fost mult admirată.

Cavaleria de sub comanda generalului Salmen şi artileria călareaţă aŭ fost mult remarcate.

Şarja cavaleriei

Defilarea a fost închisă printr'o şarjă în galop a două divizii de cavalerie

Opt mii de oameni călare aŭ format un singur şir în lungime de aproape trei kilometri. Cînd s'a dat semnalul de şarjă, cavaleria înaintase cu o goană nebună spre public şi la ridicarea unui steag, de odată ea s'a oprit şi în aceeaşi goană s'a întors înapoi.

Spectacolul a fost de o rară frumuseţe.

Regele a întrunit apoi pe toţi ofiţerii superiori într'un cerc şi timp de o oră întreagă a făcut critica manevrelor.

IMPRESIUNI & PALAVRE

Unde dai şi unde crapă

Credeam că odată cu sosiree mea în patria unde înfloresc atîţia şi atîţia pungaşi, voi pune cruce *Impresiunilor* şi *Palavrele* le voi lăsa pe la anul. Socoteala de acasă nu se potriveşte însă cu acea de la redacţie. Aşa subscrisul voind să dea un mai mare avînt *cronicelor* sale *judiciare* a rugat pe cei 30,000 cititori ai *Adevěrului*, să-i deą şi din provincii subiecte de cronice. Atîta mi-a trebuit! Mi s'a rumpt cuţitul de tăiat hîrtie, deschizînd la scrisori. Asta nu ar fi nemic. Văd însă că *am fost răŭ înţeles.* Am primit de toate, afară de subiecte de cronici judiciare. Mi s'aŭ trimes plîngeri cu timbre de două-zeci şi cinci de bani pe ele, noutăţi politice, cronici mondene, vre-o şapte articole politice, o cronică teatrală, dar nici un document omenesc cules din salele de audienţă a tribunalelor din cele trei-zeci şi două de judeţe ale ţărei romîneşti! In secolul meŭ—oroare şi maledicţie—mă văd neînţeles!

Am făcut un mare auto-dafe, din această întreagă corespondenţă cînd am dat de scrisoarea unei femei, care sub-scrie *Mărioara* şi e trimisă— scrisoarea nu dama— din urbea Slatina pe care a făcut-o celebră celebrul fost domn deputat Vasile Hagi-Pop.

Băiat care admiră sexul, am crezut că voi fi înţeleş cel puţin de o femeie. Deziluzie însă şi aici. Marioara cu pricina îmi trimete o guriţă şi *un tip* localnic. Guriţa o primesc cu recunoştinţă—şi *tipul* l'aşi primi bucuros, dacă ar avea ce căuta în *cronicele* mele *judiciare*.

Voeşte şi vei putea a zis nemuritorul care a făcut păcatul de-a fondat pe Vintilă Rosetti. *Chiţibuş vrea* să fie amabil cu gentila *Marioară* şi de aceea *poate* ..... să găsească mijlocul să-i dea în vileag bucăţica literară, care daca n'are o forţă de trei-zeci şi cinci de cai, totuşi nu-i de trimes în noaptea întunecoasă a coşului. Şi iată cum, voind să fiŭ gentil cu sexul, am reînviat cronica mea de astă-vară şi mă grăbesc să daŭ proza corespondentei mele:

„Domnule *Chiţibuş*. Cu mare bucurie am citit în *Adevěrul* de la 23 a. c. că D-voastră aţi acceptat cu mulţumire cîte o mică corespondenţă şi din provincii.

„Vedeţi lucrul acesta cu atît mă încîntă, cu cît socoteam că numai tipurile bucureştene sînt menite a fi date în vileag, fără aşi pierde reputaţiunea.

„Credeţi oare că Oltul în revărsările sale aduce numai pietriş şi lemne? Vă înşelaţi. El aduce şi peşti şi încă de cea mai grasă speţă, aşa numitele *caracude*, ce prin diferite evoluţiuni zoologice s'aŭ transformat în animale aşa zise bipede, cu aerul şi convingerea că pot fi dascăli şi încă dintre cei mai renumiţi".

„Dar poftiţi poate fotografia fidelă a o trimete lui Dujardin la Paris?

«Ei bine! Iată: Ocheş, galben—dovleciŭ, scurt, gros, *toujours à quatre épingles.* Semne particulare: Umblă tot-d'auna cu mîinele la spate fredonînd: *Unde-ai plecat Gheorghişor?*

„Respunde la armoniosul nume de Gheorghiţă, e craiŭ cu geam şi clopotar, *der erste classe*, din a căruia cauză chiar cuţitarii aŭ dat faliment, depositul de frînghii sfîrşindu-se.

„Ce vrai Gheorghiţă, tot Gheorghiţă şi apoi şi dascăl!

O guriţă Domnule *Chiţibuş* de la Mărioara.

Acum după ce am reprodus scrisoarea *Marioarei,* care îmi trimete o guriţă prin poştă, în loc să-mi o dea *aevea,* mă prinde o bănuială: N'o fi *Marioara* asta vre-o Marioară cu mustăţi?

Ei dacă ar fi ast-fel, mă întreb, nu ar fi oribil şi nu ar avea de rîs onor. p. t. public de această păcăleală?

Ori cum ar fi *sorţii sînt aruncaţi*, crima este săvîrşită şi lui *Chiţibuş* nu-i mai rămîne de cît să-şi iscălească palavra sa asasină.

Chiţibuş

Poşta lui Chiţibuş

D-lui *I. din Dealu, Tîrgovişte.* —Vă mulţumesc. Aş voi să cunosc numele D-voastră. Cît despre cronicele trimise, se vor utiliza, cu condiţiunea ca să ne daţi nume proprii exacte. *O cronică judiciară* este un proces-verbal al şedinţei, ceva public şi deci numele părţilor se pot cita. Totul ce cer e ca faptele să *fie riguros exacte.*

D-lui *P. Brăila* acelaş răspuns, dinpreună cu mulţumiri.

Francezii în Madagascar

PORT-LOUIS, 27 Septembre. — (Sorginte englezească). Nişte curieri ai reginei sosiţi la 30 Septembre la Natomandry anunţă că Tananariva a fost luată la 15 Septembre. Miniştrii şi curtea aŭ fugit la Ambositra (Betileo).

Farfatra a fost bombardat la 21 Septembre şi atacat la 22.

Ştiri Mărunte

* Pe ziua de 1 Octombre a. c. s'aŭ numit şi permutat: d-ra Clemenţa Leon, bacalaureată, institutoare suplinitoare la şcoala No. 1 de băeţi din Vaslui; d-ra Aglaia Raducănescu, inst suplinitoare la şcoala mixtă din Vidra (Vrancea); d-ra Alice Deliu instit suplin. la şcoala de băeţi din Tg.-Frumos.

* D-ra Ecaterina N. Gheorgiŭ de la şcoala de băeţi din Tîrgu-Frumos, la cl. III-IV şi direcţie a şcoalei de fete din acelaş oraş în locul D-nei Ec. Dembinschi, eşită la pensie; D-na Natalia Zaharia de la cl. III de fete a şcoalei din Beilic-Iaşi, la cl. I a aceleiaşi şcoale; D-na Natalia P. Stoica de la cl. I la cl. II; D-şoara Lucreţia Cihodariu de la cl. II la cl. III a aceleiaşi şcoale; D-nul Ioan Stoenescu, institutor definitiv de la cl III a şcoalei No. 10 de băeţi, la cl III a şcoalei No. 12 de băeţi din Bucureşti în locul D-nului Gr. Ghiţeanu; D-nul Gr. Teodosiu, institutor de la cl. I a şcoalei No. 29, la cl III a şcoalei No. 10 din Bucureşti în locul D-lui I. Stoenescu; D-na Alexandrina Gr. Teodosiu de la cl. II a şcoalei No. 20 de fete, la şcoala No. 29 de băeţi în locul D-nului Gr. Teodosiu; D-ra Elena Gr. Cristide se numeşte cu titlul provizoriŭ institutoare la şcoa'a No. 20 de fete din Bucureşti.

* Iată textul telegramei, pe care comitetul societăţei studenţilor în medicină din Bucureşti a adresat-o Doamnei Pasteur cu ocazia morţii ilustrului săŭ soţ:

„Secolul pierde pe cel mai ilustru al săŭ personaj, medicina pe reformatorul săŭ, omenirea o lumină, de ale cărei raze viitorimea se va servi eternizîndu'i numele.

Noi alipind simţimintele noastre de regret şi de recunoştinţă la acelea ale întregului univers pentru acel ce a creat o noua lume, vă rugăm de a primi Doamnă, împreună cu respectoasele noastre omagii complimente de condoleanţă."

* Iată numele tinerilor cari aŭ reuşit în seria a IV-a a examenului de bacalaureat:

Iacobeni Constantin, Ionescu I Const., d-ra Ionescu Lucreţia, Ionescu T. Niculae, d-ra Ionescu I. Sofia, Iosef O. Ştefan, Israil Solomon, Kupyustynska Olga, Lecca Ion, d-ra Lecca Victorina Cireşica, Lindenberg Abram, Macavei Const., Manoliu Emanoil, d-ra Marinessu Zoe, Melic Grigore, d-ra Mihailescu Anastasia, Moscovici Elias, Motomancea Const., d-ra Muntenescu Maria, Nadel Carol.

Tîrgul cerealelor

Viena, 27 Septembrie 1895

Semnalăm cursurile de azi:

Griŭ de primăvară	1896	fl.	7.11
Griul de toamnă .	1895	„	
Secara de primă-v	1896	„	6 46
Ovăz de primăvară	1896	„	6.29
Por. de Maiŭ-Iunie	1896	„	4.81
Colza Ian.-Feb.	1896	„	10.35
„ Aug.-Sep.	1890	„	11.35

Brăila, 27 Septembrie 1895.

Grîŭ cantitate 15900 greutate 55—59 preţul 6.80—9 35 — Grîŭ arn. cantit. 2100 greut. 56½ preţul 6 40. — Orz cant. 10995 greut. %k—48½ preţul 4.27½—6.85.

Galaţi, 26 Septembre 1895.

Grîŭ canti 1800 greutate 59½ preţul 8 20 — Secară cantitat. 2050 greutate 57 preţul 5.60.

Semaphore de Brăila

INFORMAŢIUNI

In jurul crizei

O mulţime de svonuri aŭ circulat eri în privinţa audienţei de o oră, pe care a avut-o eri dimineaţă D. L. Catargiu la palat.

Aşa se afirma, că primul ministru ar fi prezintat deja demisiunea întregului cabinet.

Ştirea, după cum aflăm din sorginte autorizată, este prematură. In adevăr D. Catargiu a fost primit de rege, dar n'a prezintat încă în mod oficial demisiunea cabinetului, ci a anunţat-o numai pentru viitorul consiliŭ de miniştri.

***

Regele a primit eri în audienţă scurtă şi pe D. Dim. Ghica, apoi la orele 12 şi jumătate pe D. Teodor Rosetti.

Aseară nici un consiliŭ de miniştri n'a fost la palat.

***

Impăcarea dintre junimişti şi conservatori se consideră deja ca aproape imposibilă, de oare-ce D. Carp a declarat, că demisiunea sa este irevocabilă şi tot aşa ar trebui să procedeze şi conservatorii pentru a se putea reorganiza în opoziţie şi a putea profita apoi după doi-trei ani de slăbiciunea liberalilor.

***

Mîine se va întruni consiliul de miniştri la Sinaia sub preşidenţia regelui.

Azi regele va lucra numai cu cîţi-va miniştri.

Aseară s'a dat un mare banchet la palat, la care aŭ asistat toţi ofiţerii superiori cari aŭ luat parte la manevre, ataşaţii militari străini şi miniştrii.

Procesul panamalei din Galaţi se va judeca între 20 şi 25 Octombre la Curtea de Apel din localitate.

Regele şi regina, precum şi mosafirii princiari pleacă azi la orele 11 cu un tren special la Sinaia.

Principele şi principesa de Saxa-Meiningen se vor întoarce Sîmbătă seara în Germania, iar principii Leopold şi Wilhelm de Hohenzollern Duminecă după amiazi.

Toţi condamnaţii în procesul panamalei aŭ făcut ieri apel în contra sentinţei tribunalului.

Curtea de apel a respins cererea de liberare pe cauţiune, pe care o făcuse Brenning, încă înainte de judecarea procesului.

Membrii consiliului comunal din Galaţi, drept protestare în contra condamnării lui Ressu şi Robescu, aŭ decis să-şi dea demisiunile.

Expoziţia cooperatorilor se va închide Duminecă.

In aceiaşi zi se va face şi tragerea loteriei.

Ofiţerii de artilerie şi geniŭ vor da diseară un banchet mare la arsenal pentru a serba succesul repurtat de ei la manevre.

Soldaţilor din aceste arme li se va da cîte o litră de vin şi dublă raţiune de carne.

Adevěrul Ilustrat **de Duminica viitoare va da următoarele ilustraţiuni:**

Un frumos portret al nemuritorului Pasteur.

Intrarea din spre Feteşti a podului de peste Dunăre.

O stafie: gravuri umoristice.

Cumpăna misterioasă: scenă de actualitate politică.

*

De la mai mulţi autori, doritori de a-şi face cunoscute publicaţiunile lor, am primit cîte unu saŭ două exemplare spre a fi date ca premii deslegătorilor de probleme din *Adevěrul Ilustrat*

Le mulţumim şi le făgăduim că în curînd vom publica titlurile operelor donate precum şi numele donatorilor.

Rezolvările problemelor din No. 30 al „Adevěrului ilustrat" se primesc pînă la 31 Septembre şi numele dezlegătorilor precum şi al persoanei cîştigătoare de premiŭ se publică în No. 32 al „Adevěrului ilustrat."

SAINT-JUIRS

In ultima oră

Chelnerul luă ceasornicul ursuz, îl deschise, îl examină lung, îl puse în sfîrşit în buzunar şi, tot neîncrezător, nu mulţămi lui Anatol.

Eraŭ patru ceasuri dimineaţa cînd acesta suna la poarta tutorului Ninetei, D. Buvard.

Sună odată, de două ori, de trei ori, să rupă clopoţelul.

In sfîrşit D. Buvard însuşi, speriat, veni să deschiză.

— Ce e? foc?

— Nu, scumpul meŭ domn Buvard, răspunse Anatol; e o mică vizită.

— Acu! la ceasul ăsta!

— Toate ceasurile sînt bune cînd e vorba de a vă vedea pe D-voastră, D-le Buvard.... Dar aide, întoarce-te în patul D-tale, o să te răceşti.

— Se înţelege că mă voiŭ întoarce în patul meŭ, cum vezi... Dar pentru ca să mă deranjezi la ceasul acesta trebuie să ai să-mi comunici ceva foarte important.

— O, foarte important, Domnule Buvard; trebuie să renunţi la căsătoria proiectată între verişoară-mea Nineta şi D. Capdenac.

— Ce spui?

— Trebuie să renunţaţi la acest plan.

— Nici odată, Domnule, nici odată!

— Şi eŭ îţi spun că această căsătorie nu se va face!

— O să ai ocazie să vezi contrarul.... Dar acum nu te mai opresc, Domnul meŭ...

— A! mă dai afară! frumos de tot... Dar îţi faci socoteala fără încăpăţînarea mea, D-le Buvard; D-ta vrei să mă scoţi afară, dar eu rămîn....

— Rămii dar; eŭ însă o să te consider plecat şi n'o să-ţi mai vorbesc!

Şi D. Buvard se întoarse cu faţa la perete, murmurînd:

— Auzi! Să deştepte oamenii din somn noaptea cu prostii de astea!

— Dar de odată D. Buvard sări în sus.

Anatol luase din cuiŭ trombonul profesorului şi sufla în el ca un surd.

Sunete infernale ieşiaŭ din instrument.

— Trombonul meŭ de onoare!... Oferit de elevii mei în ziua jubileului de două-zeci şi... Lasă trombonul, Domnule!

— Domnul meŭ, răspunse Anatol, d-ta mă consideri ca-şi plecat; foarte bine; eŭ te consider ca-şi cînd n'ai fi acasă, şi mă distrag aşteptînd să te întorci... Cuac! cuac! brumm! brutt!.. Ai? frumoasă notă, ce zici?

— O să mă strici cu proprietarul! O să mă dea afară din casă ca p'un scandalagiŭ....

—Se vede că proprietarului d-tale nu-i place muzica... Brutt, brutt, prraa...

— Imi strici urechile! îmi strici instrumentul cel mai bun! trombonul în care se suflă eŭ e pierdut pentru totdauna,

— Cuac, prunn, pra, pra!

— Te rog, isprăveşte!

— Te îndoieşti?

— La ce?

— Să renunţi la căsătorie.

— Dar domnule, nu pot!

— Atunci... cuac!

— Domnul Capdenac...

— Brrum!

— E un om grozav!

— Prrutt!

— Dacă i-aş face un ast-fel de afront m'ar ucide.

— Numai acest motiv te opreşte?

— Ar opri şi pe alţii, nu numai pe mine.

— Atunci lasă pe mine; jură-mi numai atît că dacă voi dobîndi renunţarea d-lui Capdenac, verişoara mea va fi liberă.

— In adevăr, domnule, abuzezi!

— Cuac, prutt, pfruit, brum!

— Da, domnule, va fi liberă.

— Aşa mai înţeleg! Va să zică am cuvîntul d-tale. Acum îmi dai voe sa mă retrag... Apropo! unde şade Capdenac al d-tale?

— Strada Trei Spede No. 100.

— Mă duc; la revedere.

— Sărmanul de tine! îşi zise Buvard, te arunci în gura leului şi o să primeşti o lecţie meritată!

III

Intr'acestea, Anatol alergă la adresa ce-i se spusese. Cînd sosi, puteaŭ să fie vr'o şase ceasuri dimineaţa. Sună.

—Cine e? se auzi o voce groasă dinăuntru.

— Deschide... Comunicaţie foarte urgentă din partea d-lui Buvard.

Se auzi o cheie întorcîndu-se de două ori greŭ în broască, apoi zăvorul trăgîndu-se, în sfîrşit un cîrlig învîrtindu-se.

— Iată un om bine închis! îşi zise Anatol.

In cele din urmă uşa se deschise şi Anatol se găsi în faţa unui domn cu mustaţa răsucită şi îmbrăcat, drept costum de noapte, ca într'o sală de arme.

Pereţii eraŭ plini de panoplii: florete, săbii, iatagane, pistoale, săgeţi otrăvite. Un arsenal întreg.

— Las'să fie! îşi zise Anatol, ce pun eŭ în joc acum? Două ceasuri de viaţă cel mult! Aidem înainte!

— Domnule, zise Capdenac, pot să ştiŭ ce 'mi prăcură onoarea...

— Domnule, răspunse Anatol, d-ta vrei să ei pe Nineta?

— Da, domnule.

— Domnule, n'o s'o ei!

— A! fulgere şi trăsnete! şi cine-o să mă oprească?

— Eŭ!

Capdenac se uită la Anatol care nu prea era mare, dar care-i păru foarte hotărît.

— A! tinere, zise în sfîrşit, ai noroc că mă găseşti în bune dispoziţii azi.... Profită de aceasta şi şterge-o pînă mai ai vreme. Alt-fel nu răspund de zilele D-tale.

— Nici eŭ de-ale D-tale!

— Mă desfizi pe mine! pe Capdenac!..., Dar nu ştii că am avut două-zeci de dueluri şi nenorocul de a ucide pe cinci din adversarii mei şi de a răni pe cei-l'alţi cinci-spre-zece?... Aide, mi-e milă de tinereţele D-tale!.... Incă odată îţi spun, retrage-te, june?

— Văd, zise Anatol, că eşti un adversar vrednic de mine şi dorinţa de a mă măsura cu un om ca D-ta îmi creşte cu atît mai mult. Aidem, să luăm aceste două spede.... saŭ mai bine aceste două securi, saŭ aceste două iatagane... Aide, nu te hotăreşti? ce faci?

— Mă gîndesc la părinţii D-tale şi la durerea ce o să le pricinuesc.

— Sînt orfan, n'am părinţi... Or vrei mai bine să ne batem cu pumnale, cu pistoale, cu carabine?

— Tinere, nu te juca cu armele de foc.

— Poate ţi-e frică?... Mi se pare că tremuri...

FOIŢA ZIARULUI «ADEVERUL»

63

BĂUTOAREA DE SINGE

PARTEA a II-a

JANE LA ROUSSE

III

Strada Anjou No. 3

— Cum? întrebă Bridard, care tot mai spera o lucire de inteligenţă în mintea asta întunecată.

Monstrul duse iar degetul la buze.

Apoi faţa i se însenină sub oribilele cicatrice cari o desfiguraŭ...

Se îndreptă cu paşi măsuraţi spre consolă.

Bridard îl urmă maşinaliceşte.

— O avere! cinci sute de mii de franci! zise atunci omul punînd mîna pe consolă... sunt cinci sute de mii de franci ascunşi aci, auzi d-ta? A! te îndoieşti!... toţi se îndoiesc! Dar am să vă dovedesc...

Şi începu a cerceta mobila în toate părţile...

Dar din ce în ce faţa i se întuneca, ochii i se umplură de mînie şi respiraţia-i şuiera în piept...

— Nimic! zise însfîrşit cu glasul răguşit; nu mai e nimic de cît ruşinea şi dezonoarea... Dar nu voiŭ mai trăi după aceasta... Era reabilitarea posibilă... cinstea scumpilor mei copii! Mai bine moartea, moartea, moartea!

Rostind aceste cuvinte, nenorocitul îşi smulgea părul din cap şi lacrămi mari îi picuraŭ din ochi peste faţa-i hidoasă.

Bridard se înfioră.

Inţelegea în sfîrşit!

Această scenă îi transportă de-odată într'un trecut uitat de multă vreme şi îi aduse aminte o dramă tristă şi sîngeroasă la care fusese martor într'o zi, din întîmplare.

Era ataşat pe vremea aceea la comisariatul gării de Nord.

El primise declaraţia lui Mortimer; şi îşi adusese aminte adesea, de atunci încoace, de oribilul desnodămînt al acestei scene.

Nenorocitul Turnier se împuşcase ca să scape de infamia arestării, pe cînd Mortimer se grăbia să se depărteze ca să ia trenul...

— El! el! îngînă întristîndu-se.

Intr'acestea, nenorocitul se depărtase de consolă şi scotocindu-şi buzunarele pentru a găsi o armă, chemă moartea cu strigăte disperate.

— Linişteşte-te, voi să-i zică Bridard.

Un hohot de rîs strident îl întrerupse.

— Să mă liniştesc! răspunse nenorocitul; a! nu ştii va să zică întîmplarea... Nu ţi-a povestit-o nimeni?... M'a denunţat, mizerabilul... sunt pierdut!... o să mă ducă la ocnă!... Uite... vin să mă aresteze... N'o să-mi mai văd copilele niciodată! O să mă blesteme... sărmanele... A nu! dumnezeule!... moartea! moartea!...

De-odată se întrerupse.

Pe cînd vorbia aşa, el se agăţase de braţele lui Bridard şi de-odată dete cu mînile de revolver.

Inainte d'al fi putut împiedeca, îi smulse arma din mînă şi alergă în fundul odăiei scoţînd un strigăt de triumf.

Bridard se repezi spre dînsul.

— Ce vrei să faci? îi zise cu o voce imperioasă, cuprinzîndu-l cu braţele.

— Lasă-mă!

— Dă-mi revolverul!

— Vreau să mor!...

— In numele copilelor d-tale!

— Pentru ele voiŭ să scap de infamie.

O luptă începu.

Nebunia sporia forţele nenorocitului; degetele-i strîngeaŭ cu putere revolverul; Bridard abia putea să-l mai ţină.

Ast-fel trecură vr'o cîteva minute.

Apoi un foc de revolver răsună şi Bridard auzi zgomotul unui corp căzînd greŭ la pămînt.

Se aruncă imediat în genunchi lîngă nenorocitul nebun.

Revolverul se descărcase în vînt. Nu-şi făcuse nimic. Dar emoţiunea-i fusese atît de puternică, încît căzuse la pămînt fără simţire.

Bridard îl ridică în braţe şi-l duse pînă la pat.

Il întinse acolo, punîndu-i o pernă sub cap.

Dar în acelaş moment un zgomot se auzi în jurul pavilionului.

Ascultă.

Cineva umbla prin grădină...

Nişte paşi repezi, agitaţi...

Paşii se opriră la uşa odăii.

Bridard crezu mai întîiŭ că poate era unul din cei doi cari îi ameninţaseră un moment viaţa, — Filip saŭ Polyt,—poate amîndoi.

Dar paşii pe cari îi auzise n'aveaŭ greutatea unor paşi de bărbat.

Nesiguranţa nu-i ţinu mult.

Peste un moment, în adevăr, uşa se deschise şi o tînără fată intră în odaie.

La vederea ei, Bridard scoase o exclamaţie de nespusă uimire.

Era Edmeea!

Edmeea, la Belle-ville, în strada Compas, la acest nenorocit nebun!

Bridard se retrase repede în colţul cel mai întunecos al odăii, şi aşteptă nemişcat.

Edmeea, cum intră aruncă o privire speriată de jur împrejur, căutînd pe bietul nebun, pe care se aştepta de sigur să-l vază întins la pămînt.

Apoi, ridicînd ochii la pat, zări pe nenorocitul întins acolo fără simţire.

Alergă la dînsul şi îl cuprinse în braţe cu o dragoste pioasă, dîndu-i numele cele mai de desmerdare copilărească.

Şi pe cînd Bridard o observa, urmărindu-i cu interes toate mişcările şi ascultîndu-i toate vorbele, se simţi coprins de un sentiment noŭ, adînc, care îi comunica un fel de groază amestecată cu spaimă superstiţioasă.

Era cu adevărat Edmeea, fără îndoială...

Şi cu toate astea... acum cînd o vedea mai bine, par'că n'o mai recunoştea.

Nu mai era aceiaşi ca mai nainte.

Faţa-i era acum palidă şi buzele descolorate... un aer de suferinţă îi arunca un fel de văl melancolic asupra feţii, şi chiar privirea-i perduse acea limpezime frumoasă care odinioară părea a-i oglindi sufletul întreg.

Cum se putuse schima pînă într'atîta?

D'abia în trei luni, de cînd n'o mai văzuse.

Bridard, care de alt-fel nu era tocmai un om sentimental, simţi inima strîngîndu-i-se, şi nu ştiŭ ce presimţire sinistră îl făcu să se cutremure...

De alt-fel, n'avu timp să se lase stăpînit mult de aceste reflecţiuni...

In acelaş moment, Edmeea se întoarse şi îl zări.

Bridard salută.

Dar Edmeea continuă a-l privi cu o stăruinţă ciudată...

Aproape în acelaş moment o văzu ducîndu-şi mîinile la inimă, ca şi cînd ar fi resimţit o lovitură dureroasă.

VII

Urmările unui foc de revolver

— Mă iartă, domnule, zise cu o voce slabă că de-abia se auzia; n'ai putea să-mi explici ce s'a întîmplat aci... şi de ce am auzit adineaori un foc de revolver?

Bridard povesti pe scurt cum ajunsese aci, precum şi scena ce se petrecuse şi în urma căreia se produsese sgomotul pe care-l auzise Edmeea.

Pe cînd el vorbea, tînăra fată părea a-l asculta distrată.

Cu toate astea nu-l lăsa de loc din ochi.

După ce isprăvi, ea se apropiă de dînsul.

— Aşa dar numai din întîmplare te găsiai prin mahalaua asta?... insistă ea, şi obrajii i se roşiră uşor.

— A nu! răspunse Bridard, nu din întîmplare, ci mai de grabă din curiositate.

— Ce curiositate?

— Uite... De trei luni eram foarte nedumerit...

— In ce prinţă?...

— E vorba de ceva care în alte împrejurări nu m'ar fi interesat aşa mult.

(Va urma).

BURSA DE BUCURESCI

Cursul de la 28 Septembre(10 Octombre 1895

5% Renta r. p.	103 1/.	Acţ. B. Agricole	222
5% Renta am.	101 7/8	Dacia-Romînia	408
5% „ (92—93)	100 3/4	Naţionala	418
5% „ am.	97 1/4	Patria	100
6% Oblig. rur.	103	Construcţii	176
Pensiunî	285	*SCHIMB*	
5% Obl. c. Buc.	98	Londra	25.20.18 3/4
5% „ (1890).	98 1/2	Paris	99 80.75
5% Fonc. rur.	94 1/2	Viena	209 5/8 1/2
5% „ urb.	102	Berlin	123 35 27 1/2
5% „ „	91 3/8	Belgia	99.05
5% „ „ Iaşi	82	Scont B. a.	8
6% Obl. bazalt	—	Avans. „ v.	6
Banca Naţ.	1575	„ C. dep.	6 1/2

— Să tremur!... eŭ!... poate de frig.

— Atuncî să ne batem, saŭ renunţă la mîna Ninetteî!

— Imî place vitejia d-tale. Toţî vitejiî se înţeleg între dînşiî. Vreî să-ţî mărturisesc un lucru?

— Spune.

— De cît-va timp mă gîndeam şi eŭ să rup această căsătorie; dar nu ştiam cum să fac. Voiŭ consimţi dar bucuros la ceea-ce doreştî, dar înţeleg că eŭ Capdenac, nu pot avea aerul de a ceda unor ameninţărî...

— Le retrag.

— Atuncî ne-am înţeles.

— Veî binevoi a scrie şi iscăli o renunţare?

— Mi-aî cîştigat simpatia atît de mult în cît nu pot să-ţi refuz nimic...

IV

Cu preţioasa hîrtie în buzunar, Anatol alergă la D. Buvard; era departe; abia ajunse pe la opt dimineaţa.

— Cine-î acolo?

— Anatol.

— Du-te de te culcă! strigă profesorul furios.

— Aduc renunţarea luî Capdenac. Deschide orî sparg uşa!

D. Buvard deschise şi Anatol îî prezintă hîrtia. Apoî alergă la uşa Ninetei:

— Verişoară, îmbracă-te repede şi vîno!

— Pare-că nu maî sînt eŭ stăpîn la mine în casă! zise D. Buvard. Viî, pleci, porunceştî! N'am să-ţî maî daŭ nicî o atenţie... Unde mî-e gazeta?

Peste cîte-va momente Nineta, fragedă ca aurora, sosi în salonaş.

— Ce este?

— Ce să fie? zise D. Buvard. Uite vărul d-tale s'a smintit la cap.

— Smintit, fie! zise Anatol. Dar Nineta va recunoaşte că şi sminteala are ceva bun. In această noapte, dragă verişoară, am obţinut două lucrurî: D. Capdenac renunţă la mîna d-tale şi excelentul d-tale tutor consimte să eî pe cine iubeştî.

— In adevăr, nene Buvard consimţî să iaŭ pe Anatol?

— Ce?! exclamă tînărul.

— Eî da, pe d-ta te iubesc, vere.

In acest moment Anatol simţi inima-î palpitînd cu violenţă. Era oare plăcerea pe care i-o pricinuia mărturisirea nesperată a Ninetei? Era convulsiunea prezisă de doctor? Era moartea?

— Nenorocitul de mine! esclamă bietul băiat. Ea mă iubeşte! Atît de aproape de fericire, şi voiŭ muri fără s'o ajung!...

Atuncî, apucînd cu pasiune mîinile Ninetei, îî spusă tot: scrisoarea primită, floarea respirată, pronosticul prietenuluî săŭ doctorul, testamentul, demersurile făcute, rezultatul lor.

— Şi acum termină el trebue să mor!

— Dar nu se poate! exclamă Nineta. Doctorul d-tale se înşală!...

— O nu, doctorul Bardais nu se înşeală nicî odată, Nineto!

— Bardais! strigă de odată Buvard izbucnind într'un hohot de rîs... Ia ascultă ce spune gazeta mea despre Bardais al d-tale: «Invăţatul doctor Bardais a fost izbit fără veste de un acces de alienaţie mintală. Nebunia sa, la început neobservată, a luat un caracter ciudat. Se ştie că doctorul s'a ocupat cu deosebire de substanţele veninoase. El îşî închipueşte acum că toţî aceî cu carî se întîlneşte sînt otrăviţî şi-şî dă toată silinţa să-î convingă despre aceasta. A fost internat astă-noapte în Casa de sănătate.»

— Nineto!

— Anatol!

Ceî doî tinerî căzuseră unul în braţele altuia.

Prinţul Boris

EUXINOGRAD, 27 Septembre.—Se desminte din sorginte competinte ştirea ziaruluî «*Neue Freie Presse*» după care principesa Clementina ar fi comunicat prinţuluî Ferdinand o pretinsă decisiune a consiliuluî de familie de Coburg privitoare la religiunea prinţuluî Boris.

Nu există nicî un consiliŭ de familie de Coburg şi nicî principesa Clementina n'a pretins să se amestece cîtuşî de puţin în afacerile statuluî bulgar saŭ ale dinastieî sale.

Revoluţie în Coreea

YOKOHAMA, 27 Septembre.—(*Reuter*). Se anunţă din Seul că Taivonkin, tatăl regeluî şi şeful partiduluî anti-reformist, a pătruns cu forţa armată în palatul regal; se asigură că viaţa regineî este ameninţată.

O a două depeşă din aceaş sorginte anunţă că ordinea s'a restabilit; trupele japoneze păzesc palatul regal. Se crede că regina trăeşte încă.

Supărările Papeî

ROMA, 27 Septembre.— Papa a adresat cardinaluluî Rampolla cu ocasia manifestaţiunilor de la 20 Septembre, o scrisoare în care zice că sperase că se va avea oare-care vederî pentru bătrîneţea sa, dar a fost silit să asiste la apoteosa revoluţiuneî italiene şi a spoliaţiuniî sfîntuluî scaun. A fost maî cu deosebire întristat de manifestaţie din cauza intenţiunilor de a menţine conflictul în loc de a-l întătura. Naţiunea suferă din această cauză.

Nu numaî că promisiunea buneî-stărî materiale a populaţiuneî nu s'a realizat, dar afară de asta Italia maî este divisată şi în mod moral.

Papa angajază pe italienî să continue lupta în contra inamicilor numeluî (?) creştin.

BULETIN ATMOSFERIC

Institutul meteorologic

Bucureştî, 27 Septembrie 1895, 12 ore ziua

Inălţimea barometrică la . . . . 0° 756.8
Temperatura aeruluî C° . . . . 19°.8
Vîntul slab de la SE.
Starea cerului senin.
Temperatura maximă de erî 20°
„ minimă de astăzî „ 7°
Temperatura la noî a variat între +23° şi +2°

Erî timpul frumos pînă seara; Noaptea senin şi rece, temperatura s'a coborît la Sinaia la 2 grade. In general temperatura a crescut cu aproape 3 grade. In unele localităţî a fost brumă.

Astă-zî timp frumos şi liniştit. Barometrul staţionar.

Spion arestat

PARIS, 27 Septembre. — Ziarele spune că Schwartz, care a fost arestat, era ataşat la serviciul informaţiunilor ministeruluî de războiŭ francez şi a fost trimes de maî multe orî în misiune confidenţială în Germania. El era în relaţiunî, în Germania, cu agenţî germanî şi a jucat acolo un rol dublu ca spion.

D. de Boetticher

BERLIN, 27 Septembre. — Ca răspuns la atacurile luî *Zukunft* la adresa D-luî de Boetticher, publicate la finele luneî Iunie, *Reichs-Anzeiger* publică o declaraţie semnată de cancelarul imperiuluî şi de toţî miniştriî care constată în mod oficil că:

1) Negociările de care este vorbă în *Zukunft* s'aŭ făcut la o epocă cînd nu era vorbă încă de reforma băncilor; 2) D-nu de Boetticher nu s'a împrumutat nicî-o dată cu banî de la bancherî; 3) D-nu de Boetticher nu a primit nicî o-dată favorurî princiare nicî despăgubire pentru averea sa sacrificată întreagă pentru a scăpa pe una din rudele sale. A refusat, în 1886, orî-ce intervenire, cînd a aflat că această rudă, director al uneî băncî, se află pe punctul de a fi ruinat. Cu sacrificiul întregeî sale averî şi cu ajutorul altor rude şi amicî, D-nu de Boetticher a plătit toate datoriile acesteî rude.

Turburările din Constantinopol

Ştire din Viena

VIENA, 27 Sep. — *Corespondenţa Politică* constată buna impresiune produsă la Constantinopol prin numirea luî Kiamil paşa. Totuşî nu se poate pune speranţe marî pe această numire de oare ce agitaţia musulmană ar putea să crească.

Corespondenţa Politică află de asemenea că nota verbală a ambasadorilor către Poartă relevează numeroase atentate la proprietate şi jafurî comise de softaşî armaţî şi de Kurzî. Recomandă puuerea în libertate imediată a tutulor prisonierilor nevinovaţî spre a restabili liniştea.

ROMA, 27 Sep. — *Agenţia Stefani află din Trebizonda cu data de erî, că dezordine grave s'aŭ produs acolo. Turciî aŭ măcelărit nişte armenî; numărul victimelor este considerabil.*

Comunicat oficial

CONSTANTINOPOL, 27 Septembre.— *Comunicat oficial.* Populaţia a fost alarmată de evenimentele nejustificabile (!) din săptămîna trecută. Toate precauţiunile s'aŭ luat pentru a garanta ordinea şi liniştea; patrule de geandarmî de soldaţî şi de poliţie străbat stradele ziua şi noaptea. Nesocotiţiî carî vor maî propaga sgomote alarmante turburînd ordidinea vor fi aspru pedepsiţî după legî. Nu maî există nicî o cauză de nelinişte; toată lumea poate să-şî caute de afacerî fără teamă.

Situaţia

CONSTANTINOPOL, 27 Septembre. — Nicî un incident nu s'a întîmplat noaptea trecută şi în timpul zileî de azî. Măsurile extra-ordinare de supraveghere executate de poliţie cu ajutorul trupelor continuă. Cîte-va prăvăliî armene sînt închise. Afacerile suferă. Negustoriî sînt iritaţî în contra armenilor pe carî îî fac răspunzătorî de situaţie.

Sub secretarul afacerilor străine, Artin Paşa Dadian, care însu-şî este armean, a fost însărcinat la 6 Octombre să încerce să liniştească pe patriarchul armean şi să determine pe refugiaţî să părăsească bisericele. N'a reuşit însă în misiunea sa. De atuncea însă împrejurimile bisericelor sînt păzite de poliţie care nu lasă nicî să intre nicî să iasă nimenî.

EDIŢIA III

ULTIME INFORMATIUNI

Prelungirea crizei

Rezolvarea crizeî s'a amînat din noŭ pe Lunî, deoarece regele pe de o parte este obosit în urma celor 4 zile de manevre, pe de altă parte este ocupat cu mosafiriî săî.

Consiliul de miniştri nu este încă convocat, dar e maî presus de orî ce îndoială, că d. Lascăr Catargiu va prezinta lunî regeluî demisiunea întreguluî cabinet.

Conservatoriî cred, că d. L. Catargiu va sfîrşi prin a primi însărcinarea de a forma un cabinet pur conservator, în cazul cînd regele i-ar încuviinţa dizolvarea Corpurilor Legiuitoare.

Dacă însă regele nu va acorda dizolvarea ci va pune condiţie că d. Catargiu să consulte întîî actualele camere, atuncî d-sa va declina misiunea de a forma un noŭ cabinet.

In acest caz regele va chema pe liberalî, acordîndu-le şi dizolvarea.

***

D. Gh. Gr. Cantacuzino, preşedintele Senatuluî a plecat azî dimineaţă cu un cupeŭ încărcat cu bagagiî la moşia sa din judeţul Ilfov.

Nababuluî se vede că nicî nu-î pasă de criză.

***

D-niî Carp, Ghermani şi Al. Marghiloman aŭ trimis alaltăerî seara demisiunile lor în scris d-luî L. Catargiu.

***

Aseară d. Carp a declarat unuî amic al săŭ, că pînă Lunî maî e ministru.

***

Liberaliî n'ar vedea cu ochî bunî intrarea într'un minister liberal a D-lor P. Poni şi Gh. Mîrzescu.

Sîntem informaţî, însă, că D. Dim. Sturdza e hotărît a face cestiune personală pentru dînşiî.

D-luî P. Poni i-s'a asigurat portofoliul instrucţieî, iar D-luî G. Mîrzescu cel de justiţie.

***

In vederea apropiateî lor venirî la putere, liberaliî aŭ desemnat deja persoanele destinate a ocupa unele din funcţiunile maî înalte.

Ast-fel pentru postul de director general al C. F. R. e desemnat D. Anghel Saligny; în cazul, însă, cînd acesta ar intra în minister, atuncî direcţiunea C. F. R. s'ar încredinţa D-luî Tache Protopopescu.

Primar al Capitaleî e desemnat a fi D. G. D. Palladi; prefect al poliţieî D. Paul Stătescu; procuror general D. Manolache Culoglu; preşedinte al Camereî D. An. Stolojan.

Cît pentru D. N. Fleva, liberaliî ar dori să-l trimită ministru plenipotenţiar la Roma.

La 1 (13) Octombre a. c. orele 4 p. m. va avea loc în sala consiliuluî comunal, a 15-a tragere la sorţî a obligaţiunilor împrumutuluî oraşuluî Bucureştî de leî 13 milioane Em. 1888. La această tragere, se vor amortisa titlurî în valoare nominală de leî 735 de miî.

Loteria biseriçeî Sf. Voivozî din Bêrlad s'a tras în ziua de 24 Septembre.

Rezultatul trageriî s'a publicat prin ziarul *Legalitatea* din localitate.

Academia Romînă a cumpărat prin D. Dim. Sturdza casele Adamachi din Iaşî cu 145 miî de leî.

Reprezentaţia pe care D-nul Delaunay trebuia s'o dea astă seară Joî 28 Septembre în sala teatruluî Hugo, şi în beneficiul Societăţeî Preseî, s'a amînat pentru săptămîna viitoare.

Persoanele carî aŭ cumpărat bilete sînt înştiinţate despre aceasta.

Făcînd erî critica manevrelor, regele adresîndu-se D-luî general Berendeî, comandantul corpuluî I de armată a zis următoarele:

— Aţî învins forturile şi aţî luat Bucureştiî cu rege cu tot.

Numirile în magistratură. S'aŭ semnat deja decretele prin carî D-niî Bossie şi Henry Catargi sînt înaintaţî membriî la Curtea de apel din Bucureştî. D. Oscar Nicolescu trece preşedinte la trib. de comerciŭ, iar D. C. Paraschivescu preşedinte la Notariat. D. Victor Miclescu e numit membru de şedinţă în locul D-luî O. Nicolescu, D. Cantacuzin supleant în locul D-luî Zisu care trece procuror.

Cămătariî la parchet

In afacerea succesiuneî Răceanu, treî cămătarî aŭ fost citaţî pe ziua de alaltăerî la parchet.

D. prim-procuror Paraschivescu a cerut lămurirî în privinţa poliţelor pe baza cărora aŭ cerut punerea sub sechestru a avereî defunctuluî Răceanu.

După cîte am putut afla, unul din aceştî cămătarî, anume Nathan Mendel a dat cîte-va sute de leî unuia din moştenitoriî profesoruluî Răceanu drept acont pentru o poliţă de patru miî de leî. La expirarea termenuluî, moştenitorul a preschimbat poliţa cu una de zece miî de leî, care a rămas ca să fie negociată de Nathan Mendel. Poliţa cea veche de patru miî de leî însă Mendel n'a înapoiat-o pretinzînd că a pierdut-o.

Acum Nathan Mendel a scos şi poliţa cea veche şi cea nouă, în total 14 miî leî, cerînd pe baza lor sechestru pe succesiune, *de şi acceptantul poliţelor n'a primit de la el de cît cîte-va sute de leî.*

Nathan a recunoscut în parte că aşa s'aŭ petrecut lucrurile, dar perzistă în a încasa suma întreagă din masa moşteniriî, declarînd că poliţa e sfîntă.

Parchetul este acum hotărît a face ministeruluî justiţieî un raport pentru expulzarea luî.

***

In curînd vor fi chemaţî la parchet şi cămătariî Guttmann şi Lindenberg.

O mare parte a deputaţilor junimiştî şi conservatorî se află în Capitală pentru a urmări mersul crizeî ministeriale.

Printre alţiî se află aci D-niî A. D. Holban, Suditu, An. Simu, senator Papadopol-Calimaki, etc.

Erî a încetat din viaţă în Roman, D. Ioan Agaricî, fost deputat şi vice-preşedinte al Camerelor liberale.

Decedatul lasă în urma sa o avere de aproape treî milioane de leî, care va fi moştenită de patru nepoţî.

Inmormîntarea se va face Sîmbătă.

Se vorbeşte, că decedatul a lăsat prin testament moşia *Iazu Muculuî* din Vasluî pentru o instituţie culturală.

In numărul de Duminecă 1 Octombre al *Adevĕruluî ilustrat* vom da pe lîngă portretul luî *Pasteur* şi un studiŭ asupra mareluî om datorit eminentuluî Doctor Miron Sigalea, membru al societăţeî de terapeutică din Paris şi care a frecuentat institutul Pasteur.

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 27 Sept.—Corespondentul luî *Times* la Paris a avut o întrevedere cu prinţul Lobanoff care i-a zis că nimenî în Rusia nicî ţarul însuşî nu se gîndeşte la o călătorie a acestuî din urmă la Paris.

Ţarul este preocupat în acest moment de apropiata facere a împărăteseî, decî nu poate fi vorba de o călătorie.

VIENA, 27 Sept. — *Oficialul* publică un decret care descarcă pe archiducele Frantz Ferdinand, moştenitorul presumtiv, pentru motive de sănătate de comanda Brigadeî 38-a de infanterie.

PARIS, 27 Sept.—D. Faure a oferît un mare prinz regeluî Portugalieî şi mareluî duce Constantin. Toţî miniştriî şi D. Lobanoff aŭ luat parte.

Prînzul a fost urmat de o recepţiune strălucită.

PETERSBURG, 27 Sept. — D Witte s'a întors şi a reluat direcţia ministeruluî săŭ.

Prinţul Lobanoff este aşteptat pentru 10/22 Octombre.

Ministerul de răsboiŭ, generalul Wanowsky a plecat ierî din Tiflis pentru a se întoarce la Petersburg.

Holera s'a stins la Vladivostok.

Novoie Wremia află din Vladivostok că treî grupe de inginerî aŭ să plece în Mangiuria pentru a construi o linie de drum de fer.

PETERSBURG, 27 Sept. — Sir Lascelles a fost primit de Ţar în audienţă solemnă pentru presentarea scrisorilor sale de rechemare.

ROMA, 27 Sept. — *Agenţia Stefani* află din Massauah că ras-ul Mangaşa primeşte ajutoare, dar pare că mersul înainte al italienilor a sdruncinat curagiul partizanilor săî; el caută să ocupe altă poziţie.

MADRID, 27 Sept.—*Imparcialul* află din Havana că o bandă de rebelî s'a arătat în provincia Havana; ea a fost împrăştiată.

LAIBACH, 27 Sept. — Un cutremur de pămînt destul de tare, dar care nu s'a observat în mod general s'a produs către miezul nopţiî.

POŞTA REDACŢIEI

V. R. Brăcăcescu — *Călăraşî* — Fiind o corespondenţă cu totul particulară, nu vă putem satisface cererea.

Un Bîrlădean — *Bîrlad* — Sunteţî de o susceptibilitate muerească. Vă jă'im.

BIBLIOGRAFIE

Aŭ apărut în editura *librărieî C. Sfetea*:

Manual de Geografie pentru cl. III primară. Preţul 1.25.

Manual de Geografie pentru cl. IV primară. Preţul leî 1.50, de *F Stamatescu*, profesor la Şcoala Normală de Institutorî.

Lucrărî, aprobate în anul acesta de ministerul Instrucţieî publice.